Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	17Co/106/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6119431877
Dátum vydania rozhodnutia:	24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dušan Ďurian
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2024:6119431877.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu EMO - CAR, s.r.o., IČO: 36638340, so sídlom v Banskej Bystrici, Murgašova č. 9, zastúpeného JUDr. Karínou Uhrínovou, advokátkou so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie Š. Moyzesa č. 4, proti žalovanému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. B. B., v skutočnosti bytom v B. B., A. E. X, o zaplatenie 6.193,38 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/34/2020-146 zo dňa 20.02.2023 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/34/2020-156 zo dňa 16.03.2023 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/34/2020-196 zo dňa 29.06.2023, ako súdu prvej inštancie, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia a doplňujúceho rozsudku vo výroku o zamietnutí vzájomnej žaloby žalovaného (štvrtý výrok) v rozsahu o zaplatenie sumy 2.500,- € z titulu náhrady škody p o t v r d z u j e.

Rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia a doplňujúceho rozsudku vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 3.655,25 € s príslušenstvom a sumu 578,58 € s príslušenstvom (druhý výrok), vo výroku o zamietnutí vzájomnej žaloby žalovaného (štvrtý výrok) v rozsahu o zaplatenie sumy 4.110,75 € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a v závislých výrokoch o trovách konania pred súdom prvej inštancie (piaty výrok) a o trovách konania o vzájomnej žalobe žalovaného (výrok doplňujúceho rozsudku) z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia a dopĺňacieho rozsudku súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 1.880,- € spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,50 % denne zo sumy 235,- € od 16.03.2016 do zaplatenia, zo sumy 235,- € od 16.04.2016 do zaplatenia, zo sumy 235,- € od 16.05.2016 do zaplatenia, zo sumy 235,- € od 16.06.2016 do zaplatenia, zo sumy 235,- € od 16.07.2016 do zaplatenia, zo sumy 235,- € od 16.08.2016 do zaplatenia, zo sumy 235,- € od 16.09.2016 do zaplatenia, zo sumy 235,- € od 16.10.2016 do zaplatenia zastavil (prvý výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.655,25 € a bezdôvodné obohatenie v sume 578,58 € spolu s poplatkom z omeškania vo výške 5 % denne zo sumy 230,- € od 16.11.2016 do zaplatenia, od 16.12.2016 do zaplatenia, od 16.01.2017 do zaplatenia, od 16.02.2017 do zaplatenia, od 16.03.2017 do zaplatenia, od 16.04.2017 do zaplatenia, od 16.05.2017 do zaplatenia, od 16.06.2017 do zaplatenia, od 16.07.2017

do zaplatenia, od 16.08.2017 do zaplatenia, od 16.09.2017 do zaplatenia, od 16.10.2017 do zaplatenia, od 16.11.2017 do zaplatenia, od 16.12.2017 do zaplatenia, od 16.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 205,25 € od 16.02.2018 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 25,25 € od 26.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 235,- € od 16.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 235,- € od 16.04.2018 do zaplatenia a zo sumy 83,38 € od 16.05.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (druhý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (tretí výrok), vzájomnú žalobu žalovaného zamietol (štvrtý výrok), žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,30 % (piaty výrok) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 % (výrok dopĺňacieho rozsudku).

1.2 V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že:
(1) žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 6.193,38 € s príslušenstvom, pričom žalobu odôvodnil tým, že „so žalovaným ako nájomcom uzatvorili zmluvu o nájme jednoizbového bytu č. XX, na treťom poschodí v obytnom dome súp. č. XXXX na adrese F. G. H. I. B. B.; nájomný pomer bol dohodnutý od 01.01.2014 na dobu určitú do vyhlásenia rozhodnutia o neplatnosti dobrovoľnej dražby v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17C/57/2014; podľa článku X bod 1 nájomnej zmluvy sa strany dohodli na výške mesačného nájomného v sume 235,- € splatné k 15. dňu kalendárneho mesiaca; v nájomnom bola zahrnutá čiastka 35,- €, ktorá predstavovala preddavok na služby spojené s užívaním predmetu nájmu, okrem spotreby energie; konanie o určenie neplatnosti dražby sp. zn. 17C/57/2014 bolo ukončené rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/216/2017 zo dňa 14.12.2017 právoplatným dňa 10.02.2018; žalovaný predmet nájmu užíval do 11.05.2018, kedy sa z bytu odsťahoval; žalovaný neuhradil nájomné za obdobie od marca 2016 do apríla 2018, t.j. za 26 mesiacov v celkovej sume 6.110,- € a alikvotnú časť nájomného za mesiac máj 2018 v sume 83,38 €“;
(2) žalovaný sa vzájomnou žalobou po jej úpravách voči žalobcovi domáhal zaplatenia spolu sumy 6.610,75 € z titulu náhrady škody za roky 2017 a 2018 v sume 2.500,- € a z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v sume 4.110,75 € za odpojenie elektriny v predmetnom byte zo strany žalobcu.

1.3 V priebehu konania vzal žalobca žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 1.880,- € s príslušenstvom, preto súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil (prvý výrok).

1.4 Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého „žalobca ako prenajímateľ a žalovaný ako nájomca uzavreli nájomnú zmluvu ohľadne špecifikovaného bytu vo vlastníctve žalobcu, pričom nájomný pomer vznikol od 01.01.2014 a bol uzatvorený na dobu do vyhlásenia súdneho rozhodnutia o neplatnosti dobrovoľnej dražby; v zmysle článku III prenajímateľ odovzdal nájomcovi byt uvedený v bode 1 zmluvy spolu s jeho príslušenstvom v stave spôsobilom na riadne užívanie a zaviazal sa zabezpečiť nájomcovi plný a nerušený výkon práv spojených s užívaním bytu; v zmysle článku X sa nájomca zaviazal platiť prenajímateľovi mesačné nájomné v sume 235,- €, z toho je preddavok do spoločenstva v sume 35,- € v pravidelných mesačných splátkach vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca na číslo účtu prenajímateľa; nájomca a prenajímateľ sa dohodli, že v prípade úspešnosti nájomcu v súdnom spore o neplatnosť dobrovoľnej dražby prenajímateľ vráti nájomcovi nájomné za obdobie od začiatku nájomnej zmluvy; po skončení súdneho sporu sa nájomca vysťahuje z bytu do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak sa nedohodne s prenajímateľom na ďalšom trvaní nájmu; v článku X bod 2 je uvedené, že v cene za nájom sú započítané náklady za plnenia spojené s užívaním predmetného nájmu, tzn. odber vody, ako aj náklady súvisiace s užívaním spoločných priestorov, spoločných častí a spoločných zariadení bytového domu v sume preddavku 35,- €; elektriku si uhrádza nájomník po dohode s dodávateľmi na vlastné náklady; v dodatku č. 1 k zmluve o nájme bytu zo dňa 19.01.2015 sa prenajímateľ a nájomca ako zmluvné strany dohodli na úprave zmluvných podmienok uvedených v článku IX body 1, 2, 3 a 4 a to v dôsledku objektívnych dôvodov (dlhodobá práceneschopnosť nájomcu v druhom polroku 2014), pričom táto úprava zmluvy smerovala výlučne k dosiahnutiu takého stavu, aby nájomca nebol v omeškaní s úhradou dohodnutej sumy nájomného; text článku IX v bodoch 1, 2, 3 a 4 nájomnej zmluvy sa dočasne zmenil nasledovne: (1) nájomca sa zaväzuje vyrovnať nedoplatok na nájomnom za rok 2014 tým spôsobom, že bude uhrádzať mesačne minimálnu sumu 100,- € a okrem toho bude priebežne uhrádzať aj mesačné nájomné v roku 2015 v sume 230,- €; (2) táto dočasná úprava zmluvných vzťahov je v platnosti až do nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby predmetného bytu; zo zmluvy o združenej dodávke elektriny bolo zistené, že táto sa mala uzatvoriť medzi dodávateľom J. H. a odberateľom žalovaným, zmluva mala nadobudnúť účinnosť

dňa 01.04.2017 a platnosť dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami a mala byť uzatvorená na dobu neurčitú; v zmluve absentuje podpis dodávateľa; rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 17C/57/2014-213 zo dňa 08.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/216/2017-273 zo dňa 14.12.2017 súd žalobu žalovaného o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby predmetného bytu zamietol“.

1.5 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Súd prvej inštancie argumentoval, že:
(1) „v konaní posudzoval nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému na zaplatenie sumy 4.313,38 € s príslušenstvom, ktorého nároku sa žalobca domáhal z titulu nezaplateného nájomného za obdobie od novembra 2016 do 25.02.2018 a z titulu vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 26.02.2018 do 11.05.2018; súd na základe skutkového stavu zisteného z predložených listinných dôkazov ako aj prejavov žalobcu a žalovaného mal za preukázané, že strany sporu uzatvorili zmluvu o nájme bez uvedenia dátumu pričom predmetom zmluvy bol nájom jednoizbového bytu č. XX na treťom poschodí vchod X nachádzajúci sa v B. B. K. L. F. G. H. X; nájomný pomer bol dohodnutý na dobu určitú a to od 01.01.2014 až do vyhlásenia súdneho rozhodnutia o neplatnosti dobrovoľnej dražby; byt mal byť nájomcovi odovzdaný v stave spôsobilom na riadne užívanie a prenajímateľ sa zaviazal zabezpečiť nájomcovi plný a nerušený výkon práv spojených s užívaním bytu a nájomca sa zaviazal platiť prenajímateľovi mesačné nájomné v sume 235,- €, z čoho preddavok do spoločenstva bol v sume 35,- € a to v pravidelných mesačných splátkach vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca; v prípade úspešnosti nájomcu v súdnom spore o neplatnosť dobrovoľnej dražby prenajímateľ mal nájomcovi vrátiť nájomné za obdobie od začiatku nájomnej zmluvy; elektrinu si nájomník mal uhrádzať sám po dohode s dodávateľmi na vlastné náklady; dodatkom č. 1 zo dňa 19.01.2015 bol text článku IX v bodoch 1, 2, 3 a 4 nájomnej zmluvy dočasne zmenený a to tak, že nájomca bol zaviazaný vyrovnať nedoplatok na nájomnom za rok 2014 spôsobom, že bude uhrádzať mesačne sumu 100,- € a okrem toho bude priebežne uhrádzať mesačné nájomné v roku 2015 v sume 230,- €; táto úprava zmluvných vzťahov mala byť v platnosti až do nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby predmetného bytu; žalovaný predmetný byt obýval od 01.01.2014 až do 11.05.2018, kedy sa z neho vysťahoval; za predmetné obdobie žalovaný nájomné ani preddavok do spoločenstva neplatil; od 01.04.2017 až do 11.05.2018 bol predmetný byt odpojený od elektriny a to na podnet žalobcu“;
(2) súd prvej inštancie uviedol, že „žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 3.655,25 € vychádzajúc z výšky nájomného 230,- € mesačne (15 mesiacov (11/2016 až 1/2018) x 230,- €, t.j. 3.450,- € + alikvotná čiastka za 25 dní mesiaca 02/2018, ((230 : 28 = 8,21 €) x 25 = 205,25 €)) v zmysle dodatku č. 1, nakoľko tento dodatok medzi strany sporu vniesol práve žalobca a je v ňom uvedené, že žalovaný bude priebežne uhrádzať mesačné nájomné v roku 2015 v sume 230,- € a to až do nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby predmetného bytu; v prípade, že sa jedná o chybu v písaní alebo sa len jednalo o nepozornosť žalobcu pri uvedení výšky mesačného nájomného, toto nemôže byť na ťarchu žalovaného; daný výpočet je totožný s výpočtom žalobcu avšak po ustálení výšky mesačného nájomného na 230,- €; právna zástupkyňa na pojednávaní zotrvala na požadovanej sume 4.313,38 €, avšak rozdelila ju na dve časti a to z titulu nezaplateného nájomného do 25.02.2018, kedy v predmetnom byte žalovaný býval v zmysle nájomnej zmluvy a od 26.02.2018, kedy sa v ňom zdržiaval bez právneho dôvodu a to až do času jeho vysťahovania sa dňa 11.05.2018 (od 26.02.2018 do 28.02.2018 v sume 25,17 € + 3,4/2018 v sume po 235,- € + 01.05.2018 až 11.05.2018 v sume 83,38 €, t.j. spolu 578,55 €); pri bezdôvodnom obohatení súd žalobe taktiež vyhovel avšak už vychádzajúc z výšky nájomného 235,- €, nakoľko dodatok č. 1 už stratil účinnosť (platnosť); žalovaný bol teda v zmysle zmluvy ako aj dodatku č. 1 povinný uvedené hradiť a preukázateľne neuhradil; súd žalobu zamietol v časti ohľadne sumy prevyšujúcej 230,- € mesačne spolu s príslušnými poplatkami z omeškania za obdobie od 11/2016 do 25.02.2018 nakoľko na základe už uvedeného má za to, že výška mesačného nájmu bola 230,- € a nie 235,- €“;
(3) pokiaľ ide o vzájomnú žalobu žalovaného súd prvej inštancie argumentoval, že „žalovaný požadoval náhradu škody 2.500,- €, súd túto žalobu zamietol (štvrtý výrok), pretože predpokladmi zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, vznik škody ako majetkovej ujmy, existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou, zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil; v tomto prípade nebolo preukázané, že by škodcom bol žalobca a tiež nebola preukázaná výška škody (len tvrdením žalovaného a fotodokumentáciou), čím neboli naplnené predpoklady zodpovednosti za škodu a žalovaný tak neuniesol v tejto časti dôkazné bremeno; rovnako súd zamietol aj žalobu žalovaného v časti náhrady nemajetkovej ujmy v sume 4.110,75 € titulom ochrany osobnosti, pretože žalovaný nepreukázal, že by žalobca zasahoval protiprávne do jeho práv, nájomnú

zmluvu neporušil a z jeho strany nedošlo k takému zásahu, ktorým by bola v značnej miere znížená dôstojnosť a vážnosť žalovaného v spoločnosti a teda neboli preukázané žiadne následky, ktoré by odôvodňovali právo žalovaného na náhradu nemajetkovej ujmy, čím žalovaný ani v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno; na okraj súd uviedol, že ohľadne odpojenia žalovaného od elektriny, z dôvodu ktorého si žalovaný žiada náhradu nemajetkovej ujmy, že žalobca síce potvrdil, že sa o odpojenie zapríčinil, ale nebolo preukázané, že nesúhlasil s uzatvorením novej zmluvy ako ani to, že si žalovaný uvedený súhlas od neho žiadal; súd sa už nezaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalobca voči protinávrhu o náhradu škody, nakoľko konštatoval, že tento nárok žalovanému ani nevznikol“;
(4) nakoniec súd prvej inštancie uviedol, že „keďže žalovaný dlžné nájomné, ako ani bezdôvodné obohatenie vo výške dlžného nájomného neuhradil, dostal sa do omeškania, keď podľa § 4 nariadenia vlády SR č. 87/1955 Z. z. je poplatok z omeškania za každý deň omeškania 0,50 % dlžnej sumy najmenej však 0,83 € za každý i začatý mesiac omeškania; súd preto žalovaného zaviazal v súlade s § 697 Občianskeho zákonníka a nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. na zaplatenie poplatku z omeškania, tak ako je uvedené vo výroku II výrokovej časti tohto rozhodnutia; nesplnením peňažného záväzku bezdôvodného obohatenia sa žalovaný dostal do omeškania a žalobcovi tak vznikol nárok na úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni určenom ako splatnosť nájomného; výška úrokov z omeškania bola v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1955 Z. z. (v znení účinnom od 01.02.2013) určená podľa základnej úrokovej sadzby európskej centrálnej banky zvýšenej o 5 percentuálnych bodov; na základe uvedeného súd priznal žalobcovi úroky z omeškania, tak ako je uvedené vo výroku II tohto rozhodnutia“;
(5) na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu čiastočne vyhovel a vzájomnú žalobu žalovaného v plnom rozsahu zamietol.

1.6 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 663, § 685 ods. 1, § 686 ods. 1, § 671 ods. 1, § 676 ods. 1, § 697 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu (96,30 %); súčasne vzhľadom na plný úspech žalobcu v konaní o vzájomnej žalobe žalovaného priznal súd prvej inštancie žalobcovi podľa § 255 ods. 1 C.s.p. proti žalovanému nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v plnom rozsahu (100 %).

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie a opravnému uzneseniu podal žalovaný včas odvolanie zo dňa 23.04.2023 (č.l. 162-169 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v rozsahu výroku o vyhovení žalobe (druhý výrok), výroku o zamietnutí vzájomnej žaloby (štvrtý výrok) a výroku o trovách konania (piaty výrok); vyjadril názor, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v odvolaní konkrétne uviedol, že:
(1) nie je zrejmé, či žalobca podal žalobu na súd dňa 15.11.2019, čo je potrebné preveriť vzhľadom na to, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu aj za obdobie od novembra 2016 do januára 2017;
(2) žalobca si uplatnil poplatok z omeškania vo výške 0,50 promile denne, súd prvej inštancie mu však po oprave priznal poplatok z omeškania vo výške 5 % denne, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku (bod 30) sa odvoláva na neexistujúce nariadenie vlády č. „87/1955 Z. z.“;
(3) žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov konania po oprave v rozsahu 96,30 %, pričom súd prvej inštancie nezohľadnil čiastočné zastavenie konania na základe vznesenej námietky premlčania;
(4) v odpore zo dňa 20.03.2020 proti platobnému rozkazu podal vzájomnú žalobu (v prílohe k odporu), preto nesúhlasí s námietkou žalobcu, že nárok uplatnený vzájomnou žalobou je premlčaný; vzájomná žaloba sa týkala obdobia od 20.03.2017 do 11.05.2018;
(5) nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že nepreukázal základ a výšku nároku na náhradu škody v sume 2.500,- € za poškodzovanie zámku a kovania na dverách bytu v období od 20.03.2017 do 11.05.2018; po nezákonnej dražbe jeho bytu v novembri 2013 to bol práve žalobca, ktorý ho kontaktoval vo februári 2014; v byte býval od roku 2007 a do konca roka 2015 neregistroval poškodzovanie zámku

a kovania na dverách, toto začalo až koncom roka 2015 a trvalo do konca marca 2018; preto má podozrenie hraničiace s istotou, že za poškodzovanie dvier zodpovedá žalobca, v ktorému to vyhovovalo a bolo to v jeho prospech, pretože ho týmto spôsobom chcel dostať z bytu;
(6) nesúhlasí ani s názorom súdu prvej inštancie, že nepreukázal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 4.110,75 € za neoprávnené a zámerné odpojenie bytu od elektriny v období od 01.04.2017 do 11.05.2018, pretože podľa súdu prvej inštancie nebolo preukázané protiprávne konanie žalobcu; uviedol, že predmetný byt bol pripojený na elektrinu v čase jeho odovzdania do užívania podľa nájomnej zmluvy so žalobcom, pričom v byte bolo všetko na elektrinu; elektrina bola v byte zapojená od roku 2007; konanie žalobcu v zmysle odpojenia bytu od elektriny bolo porušením nájomnej zmluvy (článok III nájomnej zmluvy); žalobca v januári 2017 podal na H., M. návrh na zrušenie odberného miesta elektriny v predmetnom byte a vyjadril nesúhlas s uzavretím zmluvy o združenej dodávke elektriny; súčasne žalobca doručil H., M. aj výpoveď predmetnej nájomnej zmluvy; žalobca preto neoprávnene zasiahol do osobnosti žalovaného, pretože tento nemohol riadne užívať svoj majetok;
(7) súd prvej inštancie nemal žalobcovi priznať nájomné v sume 230,- € mesačne aj za obdobie, kedy bol byt odpojený od elektriny, pretože to malo vplyv na kvalitu bývania v byte;
(8) na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a opravné uznesenie v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Proti doplňujúcemu rozsudku podal žalovaný včas odvolanie zo dňa 07.08.2023 (č.l. 206 spisu); nesúhlasil s priznaním nároku na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe žalobcovi; uplatnil totožné odvolacie dôvody ako v odvolaní proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie (bod 2.1 odôvodnenia); argumentoval, že z uznesenia OO PZ Banská Bystrica ČVS: ORP-436/OV-BB-2017 zo dňa 18.06.2017 ohľadne jeho trestného oznámenia pre prečin poškodzovania cudzích práv v súvislosti s odpojením predmetného bytu od elektriny vyplýva, že žalobca tvrdil, že byt žalovaný obýva bez právneho titulu, t.j. potvrdil, že nájomnú zmluvu vypovedal v januári 2017 a súčasne podľa podkladov získaných od H., M. tomuto dňa 18.01.2017 žalobca doručil nesúhlas vlastníka bytu s platnou zmluvou žalovaného o odbere elektriny, súčasne priložil nesúhlas s uzatvorením zmluvy o združenej dodávke elektriny a výpoveď z nájmu; nájomná zmluva tak skončila dňa 31.01.2017, pričom v prejednávanom spore žalobca uplatnil nájomné za obdobie od novembra 2016 do mája 2018, pričom od apríla 2017 do mája 2018 bol byt bez elektriny a nájomnej zmluvy, preto nie je zrejmé ako môže žalobca za toto obdobie požadovať nájomné; súd prvej inštancie sa s týmito skutočnosťami riadne nevysporiadal a nesprávne zamietol aj jeho vzájomnú žalobu; na základe uvedené žalovaný zotrval na podanom odvolaní zo dňa 23.04.2023 a poukázal na jeho obsah.

2.3 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 25.05.2023 (č.l. 180-181 spisu) k odvolaniu žalovaného prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že:
(1) dátum doručenia žaloby na súd (15.11.2019) si mohol žalovaný overiť osobne nahliadnutím do spisu; obdobie medzi vydaním platobného rozkazu a jeho doručením žalovanému nemá vplyv na plynutie premlčacej doby;
(2) poplatok z omeškania vo výške 5 % ročne predstavuje chybu v písaní, ktorú môže súd opraviť, pretože žalobou si uplatnil poplatok z omeškania vo výške 0,50 promile denne;
(3) v rámci hodnotenia pomeru úspechu strán v spore opomenul súd prvej inštancie vyhodnotiť plný neúspech žalovaného v konaní o vzájomnej žalobe;
(4) súhlasí so zamietnutím vzájomnej žaloby žalovaného, pretože tento nepreukázal základ ani výšku nároku na náhradu škody ani nároku na náhradu nemajetkovej ujmy; žalovaný v období od marca 2016 do mája 2018 neplatil žiadne platby za užívanie bytu, ktorý užíval; žalobca odpojením žalovaného od elektriny neporušil žiadnu svoju povinnosť, pretože platby za elektrinu ako aj celý zmluvný vzťah zostal výlučne v réžii žalovaného; nie je pravda, že dal žalovanému výpoveď z nájmu; žalovaný nepreukázal porušenie jeho práv v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka;
(5) priznanie nájomného v sume 230,- € mesačne aj za dobu odpojenia bytu od elektriny nie je nesprávne, pretože podľa nájomnej zmluvy v nájme nebola zahrnutá platba za spotrebu elektriny;
(6) na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie „po oprave výšky poplatku z omeškania“ potvrdil.

2.4 Žalovaný v odvolacej replike zo dňa 17.07.2023 (č.l. 203 spisu) k vyjadreniu žalobcu uviedol, že zotrváva na svojom odvolaní a jeho obsahu; vyjadril názor, že žalobca len opakuje svoje tvrdenia z priebehu konania a nevyjadruje sa k podaniu výpovede z nájmu a udeleniu nesúhlasu s uzavretím zmluvy o dodávke elektriny do predmetného bytu.

2.5 Žalobca ani žalovaný sa viac v odvolacom konaní nevyjadrili.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.)

3.1 V prejednávanom spore nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania žalovaného podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí vzájomnej žaloby žalovaného (štvrtý výrok) v rozsahu o zaplatenie sumy 2.500,- € z titulu náhrady škody podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil a súčasne rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia a doplňujúceho rozsudku vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 3.655,25 € s príslušenstvom a sumu 578,58 € s príslušenstvom (druhý výrok), vo výroku o zamietnutí vzájomnej žaloby žalovaného (štvrtý výrok) v rozsahu o zaplatenie sumy 4.110,75 € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a v závislých výrokoch o trovách konania pred súdom prvej inštancie (piaty výrok) a o trovách konania o vzájomnej žalobe žalovaného (výrok doplňujúceho rozsudku) podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4 Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

4.5 Podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

4.6 Podľa § 391 ods. 1 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

4.7 Odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.).

4.8.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k splneniu podmienok na zamietnutie vzájomnej žaloby žalovaného (štvrtý výrok) v rozsahu o zaplatenie sumy 2.500,- € z titulu náhrady škody, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných

dôkazov dospel ohľadne tohto nároku k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.8.2 Ani podľa odvolacieho súdu sa žalovanému nepodarilo preukázať, že tvrdenú škodu na dverách bytu mu spôsobil žalobca. Pre unesenie dôkazného bremena ohľadne tohto tvrdenia bol žalovaný povinný preukázať, že škoda žalovanému vznikla konkrétnym konaním žalobcu. V tomto smere nestačí len samotná domnienka žalovaného, že tento záver je jediný v súlade s logickým uvažovaním, komu táto skutočnosť (poškodzovanie dvier) prospieva. Povinnosťou žalovaného bolo v tomto smere preukázať príčinnú súvislosť medzi konkrétnym tvrdeným konaním žalobcu a vznikom tvrdenej škody. Príčinná súvislosť je pritom skutkovou kategóriou, ktorá vyžaduje konkrétny dôkaz. Navyše podľa odvolacieho súdu bolo povinnosťou žalovaného aj tvrdiť a preukázať, že predmetné dvere sú v jeho vlastníctve, čo súvisí s otázkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v spore. Pokiaľ predmetný byt nadobudol žalobca v rámci dobrovoľnej dražby a v spornom období ho žalovaný užíval na základe nájomnej zmluvy, predmetné dvere (ako príslušenstvo bytu) preto neboli vo vlastníctve žalovaného, preto žalovaný nebol ani aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku na náhradu škody, ktorá mala na nich vzniknúť ich poškodením v dôsledku tvrdeného konania žalobcu. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí vzájomnej žaloby žalovaného (štvrtý výrok) v rozsahu o zaplatenie sumy 2.500,- € z titulu náhrady škody podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.9.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia a doplňujúceho rozsudku vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 3.655,25 € s príslušenstvom a sumu 578,58 € s príslušenstvom (druhý výrok), vo výroku o zamietnutí vzájomnej žaloby žalovaného (štvrtý výrok) v rozsahu o zaplatenie sumy 4.110,75 € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a v závislých výrokoch o trovách konania pred súdom prvej inštancie (piaty výrok) a o trovách konania o vzájomnej žalobe žalovaného (výrok doplňujúceho rozsudku). Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 ods. 1 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.9.2 Odvolací súd dospel k záveru o nevyhnutnosti zrušenia napadnutého rozsudku (bod 4.9.1 odôvodnenia) z nasledovných dôvodov:
(1) súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia čiastočne aj o nároku, ktorý nebol predmetom konania; existencia žaloby je vecnou podmienkou konania, ktorá musí byť v civilnom sporovom konaní splnená a ktorej existenciou musí súd kedykoľvek počas konania skúmať; v prejednávanom spore sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia žalovanej sumy z titulu dlžného nájomného spolu s príslušenstvom v podobe poplatku z omeškania; napadnutým rozsudkom však súd prvej inštancie priznal žalobcovi okrem dlžného nájomného s poplatkom z omeškania aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (578,58 €) spolu s príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania, ktorý však nebol predmetom konania; nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je založený na rozdielnych skutkových dôvodoch (užívanie veci bez právneho dôvodu) oproti nároku na zaplatenie nájomného (užívanie veci na základe nájomnej zmluvy); na pojednávaniach dňa 17.08.2022 a dňa 20.02.2023 žalobca pristúpil k úprave žaloby a popri pôvodne uplatnenom nájomnom s príslušenstvom uplatnil aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom; súd prvej inštancie v tomto smere však procesne nepostupoval podľa § 139 C.s.p až § 143 C.s.p., preto sa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom nestal predmetom konania; pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol o nároku, ktorý nebol predmetom konania, zaťažil konanie inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej;
(2) napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia priznal súd prvej inštancie žalobcovi poplatok z omeškania vo výške 5 % denne z jednotlivých dlžných súd nájomného; táto výška poplatku z omeškania je však v rozpore s nárokom uplatneným žalobou (0,50 promile denne) ako aj v rozpore so

zákonom (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka); týmto spôsobom zaťažil súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vadou nesprávneho právneho posúdenia veci;
(3) súd prvej inštancie pri rozhodovaní nezohľadnil, že do omeškania so zaplatením nájomného a úhrad za plnenia poskytované s užívaním bytu sa nájomca v zmysle § 697 Občianskeho zákonníka dostane až po uplynutí piatich dní od ich splatnosti (splatnosť bola v nájomnej zmluve dojednaná vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci), čo predstavuje nesprávne právne posúdenie veci;
(4.1) súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní z názoru, že dojednaná výška nájomného bola v rozhodnom období od novembra 2016 do februára 2018 v sume 230,- € mesačne; súd prvej inštancie nezohľadnil, že nájomné bolo v nájomnej zmluve dojednané v sume 235,- € mesačne a v zmysle dodatku k nájomnej zmluve úprava výšky nájomného na sumu 230,- € mesačne platila len v roku 2015, t.j. nie celé sporné obdobie, čo predstavuje nesprávne právne posúdenie veci;
(4.2) súčasne súd prvej inštancie nezohľadnil, že súčasťou dojednaného nájomného bol aj preddavok na plnenia spojené s užívaním bytu v sume 35,- € mesačne; žalobca sa však nemôže domáhať zaplatenia preddavku na plnenia spojené s užívaním bytu po vykonaní ich vyúčtovania, resp. po dátume, kedy mal povinnosť ich vyúčtovanie urobiť (podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr); samotná nájomná zmluva predpokladá vykonanie vyúčtovania preddavkov (článok X body 3 a 4 nájomnej zmluvy), t.j. zistenie nedoplatku alebo preplatku; súčasťou skutkových tvrdení žalobcu v žalobe nie je tvrdenie o vykonaní vyúčtovania skutočných nákladov spojených s užívaním bytu, súd prvej inštancie mal žalobcu vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení ohľadne tejto skutočnosti (§ 150 ods. 2 C.s.p.), čo predstavuje nedostatočne zistený skutkový stav z vykonaných dôkazov; bez sumy 35,- € ako preddavku na úhrady spojené s užívaním bytu samotné nájomné predstavuje sumu 200,- € mesačne;
(4.3) pre úplnosť odvolací súd vzhľadom na odvolaciu argumentáciu žalovaného dodáva, že tvrdená výpoveď nájomnej zmluvy je zatiaľ bez právneho významu, pretože bez jej doručenia žalovanému ako zmluvnej strane nájomnej zmluvy nemohli nastať jej účinky, pričom zo skutkových tvrdení žalobcu ani z vykonaného dokazovania takáto skutočnosť nevyplýva (doručenie výpovede nájomnej zmluvy dodávateľovi elektriny nespôsobuje voči žalovanému účinky skončenia nájmu);
(4.4) vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (578,58 €) súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo sumy obvyklého nájomného v sume 235,- € mesačne, t.j. totožne ako bolo nájomné dojednané v nájomnej zmluve; žalovaný však v rámci obrany spochybňoval výšku nájomného, preto pri rozhodovaní nemožno bez ďalšieho predpokladať, že suma 235,- € mesačne predstavuje tzv. obvyklé nájomné za užívanie obdobného bytu v uvedenom období; výšku obvyklého nájomného v období od februára 2018 do mája 2018 pre účely rozhodnutia o vydaní bezdôvodného obohatenia musí v spore preukázať žalobca; súčasne musí byť pri stanovení obvyklého nájomného zohľadnená skutočnosť, že v uvedenom období bol byt bez pripojenia na elektrickú energiu; preto pokiaľ súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie bytu bez právneho dôvodu vychádzal pri rozhodovaní z obvyklého nájomného v sume 235,- € mesačne ide z jeho strany o nedostatočne zistený skutkový stav veci a súčasne aj o nesprávne právne posúdenie veci;
(5) súd prvej inštancie predčasne zamietol nárok žalovaného na zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 4.110,75 € za odpojenie bytu od elektriny v období od 01.04.2017 do 11.05.2018; v nájomnej zmluve sa strany dohodli, že elektrinu bude uhrádzať žalovaný po dohode s dodávateľmi na vlastné náklady (článok X bod 2 nájomnej zmluvy); zo skutkových okolností prejednávaného sporu vyplýva, že v čase uzavretia nájomnej zmluvy mal žalovaný uzavretú zmluvu o dodávke elektriny s dodávateľom; po uzavretí nájomnej zmluvy žalobca ako vlastník bytu vykonal kroky za účelom skončenia zmluvy o dodávke elektriny do predmetného bytu a podľa tvrdenia žalovaného vystavil aj nesúhlas s pripojením odberného miesta na elektrinu, čím znemožnil uzavretie zmluvy o dodávke elektriny s iným dodávateľom; podľa odvolacieho súdu takéto konanie žalobcu by predstavovalo rozpor s dojednaním v nájomnej zmluve, kde odber elektriny do predmetného bytu strany prenechali na žalovaného; uvedené konanie žalobcu predstavuje aj preukázanie základu nároku žalovaného na náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do súkromia žalovaného ako súčasť ochrany osobnosti (§ 11 Občianskeho zákonníka), čo predstavuje nesprávne právne posúdenie veci;
(6) pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie nesprávne nezohľadnil procesné zavinenie žalobcu na čiastočnom zastavení konania o zaplatenie sumy 1.880,- € s príslušenstvom, čo predstavuje nesprávne právne posúdenie veci; pre úplnosť odvolací súd dodáva, že predmetom zastavenia konania bol okrem istiny aj poplatok z omeškania vo výške „0,50 % denne“ z jednotlivých dlžných súm, ktorý však nebol predmetom konania (predmetom konania bol poplatok z omeškania vo výške 0,50 promile denne), preto je potrebné zvážiť vydanie opravného uznesenia podľa § 224 C.s.p. ohľadne výšky poplatku z omeškania vo výroku napadnutého rozsudku o čiastočnom zastavení konania (prvý výrok), pretože týmto spôsobom súd zastavil konanie (aj) ohľadne nároku, ktorý nebol predmetom konania,

preto pôvodne uplatnený nárok zostal predmetom konania a nebolo o ňom zatiaľ rozhodnuté (bez opravy by tak súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom nevyčerpal celý predmet konania);
(7) v dôsledku čiastočného zrušenia výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí vzájomnej žaloby žalovaného nemôže obstáť ani výrok dopĺňacieho rozsudku o trovách konania o vzájomnej žalobe žalovaného, preto aj tento závislý výrok odvolací súd zrušil;
(8) uvedené nedostatok nie je (vzhľadom na zásadne opravný charakter odvolacieho konania) možné napraviť v odvolacom konaní; na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravy a dopĺňacieho rozsudku je nevyhnutné v príslušnom rozsahu zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b/ a c/ C.s.p.) a vec vrátiť v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaný podané odvolanie odôvodnil tým, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o splnení podmienok na zamietnutie vzájomnej žaloby žalovaného ohľadne náhrady škody v sume 2.500,- € (body 4.8.1 a 4.8.2 odôvodnenia); v ostatnom rozsahu sa odvolací súd stotožnil s danosťou odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), d), f) a h) C.s.p. (body 4.9.1 a 4.9.2 odôvodnenia).

7.1 Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí vzájomnej žaloby (štvrtý výrok) v rozsahu o zaplatenie sumy 2.500,- € z titulu náhrady škody ako vecne správny potvrdil. V prevyšujúcom rozsahu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd zrušil aj závislé výroky (§ 379 písm. a/ C.s.p.) napadnutého rozsudku a dopĺňacieho rozsudku o trovách konania, ktoré v dôsledku čiastočného zrušenia rozsudku stratili svoj podklad. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.).

7.2 Podľa § 391 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

7.3 V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie postupovať v súlade s ustanoveniami o dokazovaní (§ 185 a nasledujúce C.s.p.) a v tejto súvislosti:
(1) bude postupovať podľa § 139 a nasledujúce C.s.p. (bod 4.9.2 časť 1 odôvodnenia);
(2) vyvaruje sa zjavných nepresností a chýb v písaní (bod 4.9.2 časti 2 a 3 odôvodnenia) dôslednejšou prípravou na rozhodnutie a pri samotnom koncipovaní rozhodnutia;
(3) vyzve žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení ohľadne vykonania vyúčtovania preddavkov a skutočných nákladov na plnenia spojené s užívaním bytu v spornom období (bod 4.9.2 časť 4.2 odôvodnenia);
(4) pri rozhodovaní zohľadní dojednanú výšku samotného nájomného v sume 200,- € mesačne a ohľadne preddavku na plnenia spojené s užívaním bytu zohľadní skutočné zistené náklady podľa jednotlivých vyúčtovaní (bod 4.9.2 časť 4.1 odôvodnenia);

(5) posúdi preukázanie výšky obvyklého nájomného za užívanie sporného bytu zo strany žalobcu vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ak sa tento nárok stane predmetom konania (bod 4.9.2 časť 4.4 odôvodnenia);
(6) opätovne posúdi konanie žalobcu vo vzťahu k odpojeniu elektriny do sporného bytu, jeho súlad s nájomnou zmluvou, kde túto otázku strany podľa dohody prenechali na starosť žalovanému a dopad odpojenia od elektriny na súkromie žalovaného v období od 01.04.2017 do 11.05.2018 najmä z hľadiska možnosti využívať elektrické spotrebiče v byte a celkovú kvalitu bývania v byte bez elektriny (bod 4.9.2 časť 5 odôvodnenia);
(7) opätovne posúdi aj dôvodnosť vznesenej námietky premlčania žalobcu ohľadne nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa vzájomnej žaloby; vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné uplatniť všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu; súd prvej inštancie posúdi okamih uplatnenia tohto nároku (žalovaným tvrdené uplatnenie už v podanom odpore proti platobnému rozkazu); z obsahu odporu je zrejmé, že žalovaný poukázal na uplatnenie nároku na ochranu osobnosti a v tomto smere odkázal na pripojenú prílohu odporu; súd prvej inštancie posúdi, či išlo o uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, či nešlo o nezrozumiteľné alebo neurčité podanie, na odstránenie ktorej nezrozumiteľnosti alebo neurčitosti bolo potrebné žalovaného vyzvať (§ 129 ods. 1 C.s.p.) s tým, že aj bez výzvy žalovaný túto nezrozumiteľnosť neskôr sám odstránil v následných podaniach; pre úplnosť odvolací súd v tomto smere udáva, že pripustenie vzájomnej žaloby na pojednávaní dňa 20.02.2023 uznesením je bez právneho významu vo vzťahu k premlčaniu uplatneného nároku vzájomnou žalobou; o pripustení vzájomnej žaloby súd nerozhoduje, uplatnenie nárokov podľa vzájomnej žaloby nastáva jej samotným podaním, pretože v zmysle § 147 ods. 3 C.s.p. sa na vzájomnú žalobu primerane použijú ustanovenia o žalobe (súd prvej inštancie mal preto postupné „úpravy“ žalovanej sumy vo vzájomnej žalobe vyhodnocovať ako čiastočné späťvzatia vzájomnej žaloby a procesne o nich rozhodnúť, inak nerozhodol o celom predmete konania);
(8) pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie zohľadní aj zavinenie žalobcu na čiastočnom zastavení konania (bod 4.9.2 časť 6 odôvodnenia);
(9) svoje rozhodnutie súd prvej inštancie primeraným spôsobom odôvodní.

8. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

10. Rozsudok bol písomne vyhotovený v predĺženej lehote podľa § 223 ods. 3 C.s.p. v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie vád neodstráni vady, následkom neodstránenia vád dovolania je odmietnutie dovolania.